

Vratislav Lébl. Malíř, co umí nosit obrazy ve větru

Jeho obrazy jsou na mnoha místech světa, vystavoval mimo jiné v Galerii Ludvíka Kuby či na hradě Křivoklát. V těchto dnech až do 20. prosince má samostatnou výstavu v A&A Galerii v Domě Černohorských na Malé Straně v Praze. Poděbradský výtvarník Vratislav Lébl tady představuje svoje snové i geometrické obrazy. Nejen o nich jsme si povídali v kavárně Kafičko, kde měl před dvěma lety zatím poslední výstavu v rodném městě.

Text: Monika Langrová
Foto: Zdeněk Frejvald
a archiv V. Lébla

V jeho obrazech, umocněných různými odstíny těžké barvy, nalezneme snové krajiny, pohádkové zahrady s motýly nebo třeba golfová zátiší. Při pohledu na jeho jemné surrealistické obrazy chceme zachytit stékající kapku rosy, pohlédnout za „přihlednou“ kouli, nebo rozehrát šachovou partii na kulaté šachovnici... Tak vidí tvorbu Vratislava Lébla majitelka zmíněné pražské galerie Olga Konvalinková.

Tahy podle Gogha

Jako malý byl často nemocný a pořád kreslil. Šlo mu to. Pozdější touha malovat přišla podle něj sama od sebe. „První olej jsem vytvořil v osmnácti letech. Byly to kytky, chryzantémy. To jsem si naběhl. Není to zrovna lehká kytka na malování. Potom jsem dělal další věci, včetně poděbradských zákoutí. Občas po mně lidi taky chtěli, abych jim namaloval obraz od van Gogha, Picassa nebo jiného světového malíře. Za předlohu jsem měl zpravidla velký nástěnný kalendář, ve kterém konkrétní dílo bylo. Volil jsem velikost štětců jako na

originálu, snažil jsem se o co největší podobu. Akorát rozměr obrazu musel být jiný, aby mě nezavěli. Trochu jsem si připadal jak nějaký padělatel, směje se Vratislav Lébl. Dodává, že v každém případě to byla dobrá škola, naučil se různé techniky a míchat barvy podobně, jako to umějí malířští mistři. Jednou mu zavolal pán z Prahy, jestli by mu mohl namalovat obraz od

Chagalla pro známou ve Vídni. „Hledal jsem všude možné předlohu, ale nemohl ji najít. Ve Vídni právě běžela Chagallova výstava a zmíněný obraz byl úvodní dílo celé expozice. Nezbylo nic jiného než někoho vyslat do Vídne, aby obraz v galerii nenápadně vyfotil. Podařilo se. Fotku jsem si nechal zvětšit a podle toho Chagalla namaloval. No a pak ho zase vezli do Vídne té paní. Bylo to docela dobrodružství, se Chagallem tam a zpátky,“ vypráví vyučený brusič skla pobaveně.

Obrazy na skále

Malovat se učil zpočátku sám, posléze se skamarádil s akademickým malířem Jiřím Kubelkou a leccos od něj pochopil. „Měl

velký ateliér ve Smiradicích u Strakonice, kde maloval, vytvářel skleněné plastiky a vitráže. Jezdil jsem za ním, dělali jsme spolu litografie a další věci. Jednou mi řekl, že mám výbornou techniku a že by mi ji ostatní mohli závidět. A je prý dobře, že jsem se nedostal na vysokou školu, kde by mi mohli zkazit ruku. Smál jsem se. Ale moc jsem si toho vážil, byla to od něj poklona.“ Na výtvarnou školu to Vratislav ani nezkoušel, protože jeho táta po osmašedesátém emigroval. „Mnozí kurátoři nevědí, jak moji tvorbu pojmenovat a mluví o něžném surrealismu. Ale surrealismus to není, je to trochu něco jiného. Jednou jsem měl na Křivoklátu společnou výstavu s pražskými malíři, povětšinou akademiky a profesory uměleckých škol. Hned za hradní bránou je velká galerie a na ni navazuje chodba vysekaná ve skále. Galeristka mi volala a ptala se, zda mi nevadí, že mé obrazy dala právě tam, protože se od těch ostatních výrazně liší. Jel jsem se na to podívat. Moje práce byly umístěné samostatně v chodbě a seshora nasvícené světýlky. Byla to nádhera, takový prostor se nevidí,“ pochvaluje si i dnes poděbradský výtvarník.

Šťastné náhody

Obrazy Vratislava Lébla jsou dnes v soukromých sbírkách nejen po republice, ale i v nejrůznějších koutech světa, například v Německu, Francii, Kanadě, Dubaji, nejdále pak na Novém Zélandu. Za šťastný považuje okamžik, když měl svého času prodejní

výstavu v galerii na kolonádě. „Jednou do ní přišli manželé ze Švýcarska, kteří rádi cestovali po Evropě, paní byla původem Češka. Měli zásadu, že v každém městě, které navštívili, zašli do galerie. Zavítali i do té poděbradské a zahlédli zde moje obrazy. Paní řekla, že něco takového nikde ve světě ještě neviděla. Chtěli vědět, kdo je autorem. Paní galeristka jim řekla, že tady Vráta z Poděbrad. Zeptali se, kde mě najdou. Galeristka je poslala do internetové kavárny na hlavní, protože věděla, že do ní chodím na kafe. Naštěstí jsem tam zrovna byl. Obrazy si vzali, a když si koupili velký byt v Praze, objednali si u mě další.“ Jednou vytvořil obrazy do pražské advokátní kanceláře, kde si jich všimla vedoucí A&A Galerie Olga Konvalinková a na základě toho mu před sedmi lety uspořádala na Malé Straně první tamní výstavu.

Jedině po větru

Jak to tak vypadá, každé Vratislavovo dílo je opředené nějakým příběhem. Jednou dostal zakázku na velký obraz s golfovou tematikou. Doma si sestavil rám dva a půl metru široký, natáhl do něj plátno, namaloval obraz. Ale pak nastal problém, jak ho dostat z bytu a donést rámaň. „Jen tak tak jsem ho pronesl našikmo dveřmi a po schodech bylo potřeba ho překládat přes zábradlí, jinak bych ho nevytočil.

Pokračování rozhovoru na straně 5

SOUTĚŽ
o poukazy do
poděbradského
saunového
světa

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři, rok se s rokem sešel a je tady poslední letošní číslo. Je plné příběhů. Člověčích i zvířecích. Tedy je tam i jedno prokletí, ale trocha tajemna neškodí. Minule jsme slíbili, že přineseme informaci o tom, kam poputují vybrané peníze z adventní sbírky požádané městem. Bude to Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Klub Zvonice Poděbrady a více se o něm dočtete na straně 4. Součástí této sbírky je také částka získaná z prodeje svařáku, který v rámci předvánočních trhů zabezpečují oba rotary kluby ve městě. Naše redakce se na něj opět společně chystá, třeba budeme mít štěstí a na kolonádě se potkáme. Při té příležitosti chci už v předstihu poděkovat svým kolegům, kteří pro Vás každý měsíc připravují zajímavé články a hezké fotografie, dále všem prodejčům novin a také všem inzerentům, díky nimž mohou noviny žít. Dobře víte, že máme ještě jednu tradici, a sice zavěšení redakční ozdoby na vánoční strom na Jiřího náměstí. Letos se její tvorby zhostila naše autorka, historička Jana Hrabětová. Opatřila ji motivem poděbradského zámku (viz fotografie dole), který má tolik ráda.

Na závěr trochu „vážnější“ zpráva, nicméně nezbytná pro další fungování Novin pro Poděbrady. Vzhledem k tomu, že jsme delší čas neměnili jejich cenu, musíme vzhledem k vzrůstajícím provozním nákladům tak učinit od příštího roku. Nově budou Noviny pro Poděbrady stát 20 korun. Doufám, že i přes tuto úpravu ceny zůstanou „poděbradské noviny“ i nadále součástí Vašich životů.

Monika Langrová, vydavatelka a vedoucí redakce

**Přejeme Vám
šťastné a pohodové
Vánoce**

Redakce

POLABSKÉ MLÉKÁRNY a. s.
tu s vámi byly
po celý rok 2024.

Zakládáme si
na výrobě kvalitních
a nutričně vyvážených
mléčných produktů.

Plně se
věnujeme
vývoji a inovacím.

Jsme partnerem
a patronem
mnoha kulturních
a sportovních akcí
v regionu.

I nadále
vám chceme
být dobrým
společníkem.

Posíláme pomoc těm,
kteří se ocitli v nouzi.
Do Potravinové banky
jsme v roce 2024
přispěli téměř 65 tunami
výrobků.

Dlouhodobě
pracujeme
i na snižování
ekologické zátěže.

Hlásíme se
k podpoře
českého zemědělství.

Přejeme vám

SUPER ROK 2025

Z MĚSTA

Dva parčíky budou krásnější

Text: Lukáš Hladký

Nejen lázeňský park se dočká revitalizace. Město aktuálně hledá firmu, která se postará o zkrášlení části Tyršových sadů u tenisových kurtů a sadů S. K. Neumanna u vodojemu. Dojde zejména k výsadbě desítek nových stromů, k opravě cest nebo k odstranění billboardu. V rámci revitalizace bude

obnoveno stromořadí, které v obou sadech rostlo až do března tohoto roku – 49 pokácených topolů nahradí 68 dubů letních. Nové pyramidální stromořadí bude oboustranné, vysazované pravidelně v asi 7metrových rozstupech. Další 8 stromů v havarijním stavu bude pokáceno a nahrazeno lípami, břizou nebo javorem. Pročištěny budou také keře a 20 dřevin se dočká ošetření. Nepůjde ale pouze o práce na zeleni, kompletní rekonstrukci projde i centrální cesta, kterou aktuálně v Tyršových sadech tvoří rozbitý asfalt a u vodojemu pouze udusaný povrch. Oba úseky budou opticky propojeny,

napřiměny a sjednoceny na šířku 260 cm, cesta bude vytvořena ze žulových kostek. V Tyršových sadech navíc vznikne zkratka k přechodu pro chodce, na opačné straně cesta povede až k patě schodiště u vodojemu. Počítá se také s přemístěním nebo odstraněním prvků, které narušují průhled na vodojem, což se týká především velkého billboardu na rohu ulic Palackého a Na Hrázi. Odstraněn bude i starý mobiliář, který nahradí 6 nových laviček a 5 odpadkových košů. Zájemci se mohou o zakázku ucházet do pondělí 9. prosince, v návrhu rozpočtu na rok 2025 jsou na akci vyčleněny 4 miliony korun.

OBCHODY

Bene nápoje: obrovský výběr a akční ceny pro každého

Minule jsme psali o značném zájmu, kterému se těší nově otevřené OC Pískovka. Jako třetí v pořadí se zde prvního listopadu otevřel obchod Perfecta – vše pro dům a zahradu. Parkoviště před centrem je v kteroukoliv dobu zcela zaplněné a kroky zákazníků míří nejen do zmíněné Perfecty či prodejny Action, ale samozřejmě také do vůbec největší pobočky Bene nápoje u nás. Vždyť dobré pití na vánoční a novoroční stůl prostě patří.

Text a foto: Redakce NPP

V závěru listopadu jsme do prodejny Bene nápoje zavítali

a zeptali se návštěvníků, jak se jim tam nakupuje. „Tedy tak ohromnou nabídku alkoholických a nealkoholických nápojů jsem nečekala, prodejna je obrovská. Jako ‚kafařka‘ mě potěšil i kvalitní výběr kávy. Skvělá je také nabídka slaných a sladkých dobrot, současně mě překvapily ceny drogistického a dalšího zboží, které jsem tady upřímně nečekala. Českých a zahraničních vín je tu tolik,

že jsem nevěděla, co si vybrat, a sáhla jsem po své oblíbené značce Znovin Znojmo. Vybrat jsem mohla z několika druhů,“ říká paní Renata z Poděbrad. Prostor obchodu je opravdu velký a přehledný. To ocení každý, kdo nemá rád tlačence a hledání zboží mezi regály. Zmiňuje to i Marie z Vrbové Lhoty a poukazuje na ostatní plusy. „Obchod je velmi čistý, což je pro mě osobně důležité při

SOUTĚŽ O POUKAZY DO SAUNOVÉHO SVĚTA PRO DVĚ OSOBY

Saun&terra spojuje svět saunování, terapie a pohybu, kde se mohou lidé všech věkových skupin uvolnit, relaxovat, zacvičit si a najít rovnováhu pro tělo i mysl. Nabízí pět druhů saun, včetně prostorné ceremoniální sauny, kde návštěvníci mohou zažít jedinečné saunové ceremoniály. Každý všední den si můžete vychutnat čerstvé sezónní polévky a pomazánky ve zdejší kavárně, která je otevřena pro veřejnost.

Otázka: K čemu se používá saunová čepice?

- A) Aby v sauně nebyla zima na hlavu
- B) Aby se zakrylo termoregulační centrum na hlavě, a díky tomu vydrží saunující v sauně déle a umožní mu to lepší prohřev těla

Správnou odpověď zašlete do 31. 12. 2024 na e-mailovou adresu: redakce@novinypropodebrady.cz. Nezapomeňte připojit své jméno a telefonní číslo a souhlas se zveřejněním jmen vylosovaných výherců. Z došlých správných odpovědí vylosujeme 3 výherce, kteří vždy získají poukaz do saunového světa pro dvě osoby na 90 minut.

Saunový svět Saun&terra se nachází v Poděbradech v ulici 9. května naproti Rehabilitačnímu centru Máj. Více se o něm dozvíte v rozhovoru s jeho provozovatelkou Renatou Větrovskou, který vyšel v červencovém vydání a je k přečtení v archivu novin na adrese www.novinypropodebrady.cz/archiv-vydani/. Podrobné informace lze najít na www.saunaterra.cz a FB „Saun&terra“.

Foto: archiv Saun&terra

výběru toho, kde nakupuji. Prostředí celkově působí moderně a příjemně. Personál je ochotný a přátelský. Další výhodou je, že zákazník nemusí mít žádné speciální kartičky, aplikace nebo členství, aby získal nejlepší cenu nebo využil akční nabídky. Toho si cením. Nemusím se stresovat, že si doma zapomenou kartu, či se trápit s nastavením aplikace, které mi někdy dělá problém. Všechny akční ceny jsou k dispo-

zici pro každého, kdo sem přijde, to mi přijde fér,“ podotýká paní Marie. Milan z Nymburka zná jak pražskou, tak i benešovskou pobočku Bene nápoje. Oproti nim mu v té nejnovější v OC Pískovka schází chladicí box s různými nakládanými pochutinami a zbožím na gril. „Poté, co jsem se zmínil vedoucímu prodejny, že by uvedená nabídka byla vítaná, ujistil mě,

KRÁTCE

Text: Lukáš Hladký

Kácení v parku se blíží

Vypsána už byla i zakázka na první tři z celkových devíti etap plánované revitalizace lázeňského parku. Etapy 1 a 2 řeší kácení stromů, 36 jich bude pokáceno ve stromořadí v západní části náměstí T. G. Masaryka a 11 v interiéru parku. Další 7 stromů bude z náměstí T. G. Masaryka přesazeno do městského veřejného prostoru. V rámci jarní etapy 3 dojde především k výsadbě nového stromořadí, v pravidelných odstupech bude vysazeno 48 kusů lípy srdčité s obvodem minimálně 25 cm. Předpokládaná hodnota zakázky je 3 026 100 Kč bez DPH, vše má být dokončeno příští rok do poloviny května. Lhůta pro podání nabídek končí v pondělí 16. prosince. Město chce smlouvu uzavřít nejpozději do 7. února, pokud by se to nepodařilo, musela by se zakázka o rok

odložit, jelikož kácení nesmí probíhat po uplynutí 20. února.

Projekt nové lávky u Lupiče ožívá

Krajský úřad zahájil zjišťovacího řízení k záměru výstavby lávky přes Skupici. Předmětem akce je umístění dřevěné, 20 metrů dlouhé a 1,5 metru široké lávky spojující cyklostezku na pravém břehu Labe nedaleko občerstvení U Lupiče a doposud nepřístupný Primátorský ostrov. Současně je navržena realizace zpevněné stezky, která má vést po obvodě ostrova. Mostovka je navržena z dubových fošen, nosná konstrukce z modřínových profilů. Zpevněná plocha mezi cyklostezkou a lávkou má být z kamenné dlažby, pěší stezka na ostrově nezpevněná, štěpková. Lávka má být osvětlená minimalistickými svítidly v úrovni zábradlí, stezka na ostrově bude bez osvětlení.

Noví lékaři v Poděbradech

Během jara bude otevřeno nové pediatrické centrum Malé divy, kde se budou na děti

a dorost od narození až do 19 let těšit dvě praktické lékařky – MUDr. Danka Mošnová a MUDr. Tereza Dorincová. Ordinance budou sídlit ve druhém patře polikliniky na adrese Jungmannova 949 s bezbariérovým přístupem. Zájemci o péči se budou moci online předregistrovat – více informací najdete na www.pediatriemaledivy.cz. Od začátku prosince funguje v prvním patře nad lékárnou Dr. Max v Domě zdraví na Riegrově náměstí nová psychiatrická ordinace. O pacienty se stará zkušený psychiatr MUDr. Richard Záleský. Ordinační doba je Po 8.00–11.00 a 12.00–18.00, Út 8.00–11.00 a 12.00–15.00, St 7.00–12.00, Čt 8.00–11.00 a 12.00–15.00, Pá 8.00–12.00, objednání na www.psychiatrpopodebrady.cz, tel. 705 509 770, e-mail: psychiatrpopodebrady@gmail.com.

Zruší pobočku úřadu práce

Stát plánuje v okrese Nymburk zrušit dvě pobočky úřadu práce, kromě Městce Králové také v Poděbradech. Zájemci

o služby úřadu budou muset nově dojíždět do Nymburka. Pracoviště mají být utlumována postupně, konkrétní datum zatím stanovené není. Stát si od změny slibuje zkvalitnění a posílení služeb, dalším důvodem je nákladná ochrana úředníků – každý rok přibývá incidentů, výhrůžek i napadení. Pracovníci poděbradské pobočky o práci nepřijdou, pokud budou mít zájem, najde se pro ně pozice v jiném městě.

Stavba školy se odkládá

Optimistická varianta, která předpokládala zahájení výstavby nové základní školy na Žižkově už v roce 2025, se nenaplnila.

V přípravě projektu došlo k řadě zdržení, odhad zahájení stavebních prací je aktuálně posunut na podzim roku 2027. Náklady na výstavbu a vybavení školy jsou předběžně sečteny na 1,25 miliardy korun. Pokud by škola byla definována jako spádová, pak by veškeré náklady hradil stát. V případě, že by k tomu nedošlo, muselo by město najít až 65 % financí pomocí dotací, bez kterých by takovou akci nebylo možné ufinancovat. V nové škole má být 27 tříd pro přibližně 810 žáků, 8 tříd družiny, specializované učebny pro fyziku, chemii, informatiku a výuku jazyků, tělocvična s malým hledištěm, kuchyně s jídelnou,

multifunkční prostor vhodný pro přednášky či koncerty a mateřská škola. Personál má čítat asi 60 učitelů.

Parkoviště na Rigráku opravují

Od poloviny listopadu je uzavřeno parkoviště na Riegrově náměstí. Společnost Lázně Poděbrady, které plocha patří, rozhodla o jeho celkové rekonstrukci. Pro klienty lázní slouží dočasně vjezd do zadní části parkoviště za Zimními lázněmi z Fügnerovy ulice, povolenky pro vjezd jsou k dostání v recepci hotelů, kde jsou klienti ubytováni. Rekonstrukce má být dokončena koncem února příštího roku.

Inzerce

TOI TOI, sanitární systémy, s.r.o., pobočka Písková Lhota

HLEDÁME ŘIDIČE sk. C NÁBOROVÝ PŘÍSPĚVEK 20 000 Kč

BENEFITY: 5 týdnů dovolené, stravné, příspěvek na penzijní a životní pojištění, finanční bonusy/prémie

prace@toitoy.cz | 728 565 557 | www.toitoy.cz

Pozorujte svět s úsměvem

Krásný zbytek roku Vám přeji
ROBOTY S CHOBOTY s.r.o.
www.kupsicaj.cz

SOCIÁLNÍ SLUŽBY

„Posláním Klubu Zvonice je bezpečný a zdravý vývoj dětí“

Sedmým rokem ve městě působí Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež, zkráceně NZDM. Nachází se v Družstevní ulici v těsném sousedství vlakového nádraží a nese název NZDM Klub Zvonice Poděbrady. Jeho vedoucí Erika Šťastná vysvětluje, v čem je tato sociální služba určena pro děti a mládež od šesti do šestadvaceti let jedinečná.

Text: Redakce NPP
Foto: Simona Mjalovská

Poděbradský Klub Zvonice je poměrně mladý, do provozu byl uveden v roce 2017. „Vedení města už delší čas hledalo cestu, jak ve volném čase nenásilně oslovit děti a mládež, kteří se nedokážou sami začlenit do společnosti. Modernizovali jsme pro ně Skatepark a Na Ostende také vybudovali první workoutové hřiště. V ulici Na Hrázi jsme postavili pro cyklisty Dirt Park. Když jsme následně získali od SŽDC prostory u nádraží, nabídla se příležitost vytvořit zařízení, které by přinášelo možnost neformálních a volně dostupných schůzek dětí a mládeže s jejich vrstevníky jako protiváhu bezcílnému bloumání ulicemi,“ uvádí tehdejší starosta Ladislav Langr důvody vzniku Klubu Zvonice. Ten provozuje spolek Leccos spolu s dalším nízkoprahovým zařízením v Českém Brodě.

Klub pro všechny

Útulný prostor poděbradského Klubu Zvonice skýtá dětem a mládeži zájemní třikrát v týdnu vždy od dvou hodin odpoledne do šesté večerní. Pracují zde tři sociální pracovníce, přičemž Erika Šťastná současně plní úlohu vedoucího zařízení. V konzultační

místnosti děti nacházejí útočiště pro osobní rozhovory. „Nízkoprahové zařízení může navštívit každý, kdo má zájem. Děti přijímáme takové, jaké jsou, neposuzuje je. Někdo sem přijde, protože ví, že je tu klubovna se stolním fotbálem, spoustou deskových her, potřebami na malování či s počítačem, na němž si lze napsat referát do školy. Jiný se nudí, nemá kamarády nebo mu není z nějakého důvodu doma dobře, potřebuje se někde v klidu učit a udělat si úkoly. Případně sem dorazí dívka či chlapec, jejichž rodiče nemají dostatek finančních prostředků, aby jim zaplatili kroužky. Společně potom hledáme cestu, aby mohli svoje přání a nadání realizovat, v tomto ohledu máme možnost využívat příspěvků z nadací. Všechno se děje formou rozhovorů, z nichž poznáváme důvody, proč dítě do NZDM chodí. Zájemci navštěvují zařízení dobrovolně, bezplatně a anonymně – jsou zde pod přezdívkami. Nejedná se o volnočasový klub, ani tu nemáme pravidelné činnosti. Naším cílem je bezpečný a zdravý vývoj dětí. Díky aktivitám v rámci sociální práce, jejichž prostřednictvím si kluci a děvčata osvojují základní dovednosti, získávají sebedůvěru, učí se komunikovat a řešit konflikty. V neposlední řadě je využíváme k otevírání toho, co mají děti na srdci,“ přibližuje Erika Šťastná náplň Klubu Zvonice.

Spolu v kuchyni

Vzhledem ke skutečnosti, že je zde k dispozici velmi pěkná kuchyně s veškerým vybavením, je jednou ze zmíněných sociálních prací společné vaření. „Dvakrát do měsíce kolegyně nachystají recepty

a zajistí potřebné suroviny, například na sladké či slané koláče. Všechno ostatní je pak už na dětech. Učí se navázat ingredience, osvojují si postupy při vaření a pečeni. Pokud jim něco upadne nebo se jim něco nezdaří, uklidňujeme je s tím, že se nic nestalo a není problém to dát do pořádku. Mnohdy poznávají jiný způsob chování, než když na ně doma rodiče křičí nebo je k ničemu nepustí, protože si myslí, že by to nezvládly a dávají jim to slovně najevo. Nejedná se o volnočasovou aktivitu ani hoby, jde o komunitní práci, kdy se chlapi a dívky učí vzájemně spolupracovat. Recepty volíme takové, aby děti pokrmy přišť zvládly připravit samy, třeba pro mámu a tátu,“ podotýká Erika Šťastná. Dodává, že vedle vaření se v rámci sociálních prací seznamují i s úklidem domácnosti. „Máme zde tak zvanou dolarovou hru, což je čtvrtěční úklid klubu. Děti obecně vedeme k tomu, aby si po sobě své věci uklízely. Přestože chodí do Zvonice zdarma a anonymně, jsou součástí komunity. Pokud nám ve čtvrtek dobrovolně pomohou s větším úklidem, získají za to body, za něž si pak mohou v našem krámku koupit například školní potřeby.“ Během měsíce se v poděbradském NZDM rovněž koná několik workshopů, věnovaných nejruznějšímu tvoření, ale i tématům jako jsou sociální síť či nebezpečné závislosti, přes léto potom jednoduché výlety a sportovní aktivity.

Bourání ledů

Do Zvonice nejčastěji docházejí děti ve věku od osmi do dvanácti let. Zpravidla tu nejsou na celou

otevírací dobu, dostaví se a za nějaký čas odejdou. Během dne se tu tímto způsobem vystřídá přibližně pět až sedm dětí, což je podle Eriky Šťastné vzhledem k menším prostorám klubu tak akorát. „Zavítají sem také v případě, že prožívají těžší chvíle, kupříkladu se pohádají s rodiči nebo sourozenci a nechcejí být doma. Přijdou do klubu a mohou s námi strávit společné chvíle. Nejprve je necháváme v klidu, ale pak se jich v rámci sociální práce zeptáme, co se děje a zda můžeme nějak pomoci. Pokud nám neodpoví, necháme to a počkáme, až se nám budou chtít samy světit,“ zdůrazňuje paní Erika. Pochvaluje si dynamický stolní fotbal, který je podle ní dobrý „rozbourávací ledů“. Děti se během hry lépe poznávají, takže se osvědčuje zvláště v okamžiku, kdy do klubu dorazí někdo nový. Nejen společné hry, ale i všechno ostatní dění v NZDM má svá pravidla, s nimiž se každý nováček bezprostředně po svém příchodu seznamuje. Mimo jiné zde stojí, že se návštěvníci klubu vzájemně respektují, jsou na sebe hodní a konflikty řeší v klidu. Dále, že při hrách nepodvádějí a nelžou. To je pro ně obrovský vklad do dalšího života, zvláště pro ty, co si v tomto směru nesou z domova negativní zkušenosti. „Všechno děláme v mírném tempu a naším cílem je, aby dítě či dospívající byl schopný fungovat ve společnosti. Doma se nesetkává s pravidly, členové rodiny jsou na sebe nepřijemní. Pokud dítě žije v nefunkční rodině a chce to řešit společně s některým z rodičů, můžeme mu nabídnout pomoc prostřednictvím sociálně-aktivizační služby pro rodiny s dětmi, kterou poskytuje naše zaštiťující organizace Leccos,“ říká Erika Šťastná.

Rozvoj nadání

Vedoucí klubu zmiňuje, že Poděbrady jsou specifické lázeňské město, jedná se o klasicky sociálně vyloučenou lokalitu. Zdejší NZDM navštěvují i děti z dobře finančně zajištěných rodin a zpravidla tu hledají způsob komu-

nikace nebo rozvoj svého talentu. „Z nějakého důvodu rodičům nedokážou říct, co by chtěli, nebo rodiče na ně nemají tolik času, kolik by potřebovaly. Jedná se o děti velmi inteligentní, kterým pomáháme rozvíjet jejich nadání a zároveň je učíme, aby se nebály uvědomovat si, že jsou nadprůměrní. Často bývají hodně uzavřené, nechcejí se moc projevat, protože jim ostatní říkají něco ve stylu „ty seš děšně chytřej, všechno víš, já se s tebou nebudu bavit“. Posílujeme je v tom, aby věděly, jak ve skupině fungovat a zároveň, aby znaly svoji hodnotu a uměly svůj potenciál naplnit. Pro Poděbrady je příznačné, že v klubu pracujeme jak s takovými dětmi, tak i s těmi z ekonomicky slabších rodin.“ O nízkoprahovém zařízení se děti dozívají především ve škole nebo v rámci dne otevřených dveří a dalších veřejných prezentací klubu. „Naším cílem není fixace dětí na NZDM, naopak. Snažíme se rozpoznat, proč kluci a holky zařízení vyhledávají. A tuhle jejich potřebu v rámci sítě služeb, které město nabízí, naplnit, aby se mohli

dál rozvíjet. Pokud třeba někdo z nich také díky naší pomoci začne dělat atletiku, může dále chodit i do klubu. Jednoho dne dejme tomu přijde s tím, že atletika je super, ale je tam kluk, se kterým si moc nerozumí, a proto mu tam není úplně dobře. Pomáháme mu zorientovat se v dané situaci a najít řešení, aby do budoucna věděl, jakým způsobem se v životě pohybovat. To je cílem naší sociální práce. Největší radost máme z toho, když děti žijí plnohodnotný život. To znamená, že nemusí vyhledávat NZDM, případně jinou službu. Žijí zdravě, uvědomují si samy sebe, svoji hodnotu, umí komunikovat, poradí si s konflikty. Tuto jejich proměnu vidíme v rámci klubu, když s nimi pracujeme, a také, jak se tohle všechno přenáší ven. To je na naší práci nejlepší,“ uzavírá Erika Šťastná.

Více informací o Klubu Zvonice lze najít na www.leccos.cz/pro-deti-a-mladez/nzdm-klub-zvonice-podebrady/

ŠKOLY

Kocour Garfield získal stříbro!

Text: Ivona Hrabětová za SOU společného stravování Poděbrady
Foto: archiv školy

První gastronomickou soutěží v tomto školním roce, které se žáci SOU společného stravování Poděbrady zúčastnili, byly Karmelkové slavnosti 2024 pořádané SPgŠ a SOSS Mladá Boleslav. Soutěžili jsme v oborech cukrář a barman. Téma cukrářů bylo „Filmový dort“ a naše soutěžící Barbora Vavroušková a Denisa Kopecká zhotovily dort v podobě kocoura Garfielda ležícího na gauči nazvaný Odpolední šlofíček. V konkurenci dalších 15 výrobků náš kocour obdržel na výbornou. Porota ocenila 3D provedení, skutečný korpus (nebyl vyplněný maketou), moderní trendy i ústní obhajobu a ohodnotila práci našich cukrářek

95 body a krásným 2. místem. Skvěle reprezentovaly školu i barmany. Kristýna Havlíčková získala stříbrné pásmo a cenu za nejlepší techniku a Karolína Labašková se umístila v bronzovém pásmu. Všem soutěžícím patří velký dík za odvahu předvést své umění před porotou a obecně a propagovat tak nejen naši školu, ale i gastronomické obory. Zároveň náleží poděkování i učitelům odborného výcviku, kteří v žácích podporují zápal a nadšení pro obor a jsou ochotni jim věnovat spoustu času navíc při přípravě na soutěžní klání.

Řádková inzerce

Hledám podnájem, ubytování pro dvě osoby na přibližně dva víkendy v měsíci, pátek večer až neděle odpoledne. Ideálně v blízkosti Labe nebo kolonády, v domě nebo byt s možností parkování na uzavřeném pozemku. Nabídky prosím na mirek179@seznam.cz.

Výkup STARÝCH PEŘIN. Tel. 606 514 445.

Provedu různé řemeslnické práce dle dohody | údržbu zahrad: sekání zeleně, průřez, řezání dřevin pilou aj. | hloubkové čištění koberců a čalounění, různých podlah profi přístrojem. Tel. 704 070 820.

NOVINY PRO PODĚBRADY Tiráž

měsíčník • vychází první čtvrtek v měsíci

Vydává: Mgr. Monika Langrová • Korespondenční adresa: Hellichova 797, 290 01 Poděbrady • IČO: 09337067

- Registrace: MK ČR E 23991
- Telefon: 723 550 281 • E-mail: redakce@novinypropodebrady.cz
- www.novinypropodebrady.cz
- Redakce Mgr. Monika Langrová (vedoucí redakce), Lukáš Hladký, stálí spolupracovníci: PhDr. Jana Hrabětová, Milan Čejka, MUDr. Roman Kostinek, Ing. Boris Cacara
- Grafická úprava: Tomáš Čivrný
- Inzerce: viz výše uvedené kontakty
- Náklad: 1 200 výtisků
- Tisk: Tiskárna BOFTISK, s. r. o.

Příští číslo vyjde ve čtvrtek 2. 1. 2025

TERMÍNY VYDÁNÍ V ROCE 2025
č. 2 – 30. 1., č. 3 – 27. 2., č. 4 – 3. 4.

UZÁVĚRKA DODÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ A PODKLADŮ
PRO INZERCÍ JE VŽDY K 15. PŘEDCHOZÍHO MĚSÍCE

CENÍK INZERCE | PŘEDCHÁZEJÍCÍ ČÍSLA K PŘEČTENÍ
VE FORMÁTU PDF najdete na www.novinypropodebrady.cz.

TSMA Technické služby města Poděbrad s.r.o.

ROZŠÍŘUJÍ PRO MĚSTO SLUŽBY V OBLASTI ÚDRŽBY ZELENĚ

PRO NAPLNĚNÍ ZADANÝCH ÚKOLŮ PŘIJMOU PRACOVNÍKY NA POZICI PRACOVNÍK ÚDRŽBY ZELENĚ

HLEDÁME PRACOVNÍKY ÚDRŽBY ZELENĚ

+420 604 835 224
sekret@tsmp-podebrady.cz

Pokračování rozhovoru z titulní strany

Také jsem musel počkat, až venku nebude tolik foukat. Kdyby se vítr do obrazu opřel, poletím jak drak. Chytl jsem ho za lišty a nesl po větru ve vodorovné poloze. Takhle nosím raději každý větší obraz," prozrazuje s úsměvem. Do Ameriky pro změnu putovaly jeho broušené skleněné plastiky. „V současnosti už sklo nedělám. Sestavoval jsem hotové komponenty, ručně je probušoval a leštil, je to pěkná dřina. Snadno se může stát, že něco praskne a vše je pokažené," říká Vratislav, který měl před lety obchod s dílnou v ulici Na Dláždění. „Sklo má v naší rodině tradici. Táta byl brusič skla, chodil jsem ho okukovat do sklárny i dílny v Kluku. Moji strejdové byli skláři v Novém Boru. A ve škole jsem se učil podle

učebnice Brusíč a rytec skla mého nevlastního dědy Rudolfa Satrapy. Já sám jsem několik let pracoval jako brusič ve sklárnách. Na probíhající výstavě jsou k vidění dvě plastiky, které mám ještě k dispozici, jinak je všechno moje sklo různě po světě.“

Noční nápady

Tvrdí, že inspirace k němu přichází sama, někdy i uprostřed noci. „Nejdřív namaluji podklad, který schne několik měsíců. U olejových barev je tohle dlouhý proces. Všelijak to suším, stavím u topení. Musí pořádně vyschnout a teprve potom mohu pokračovat. Následně tam namaluji třeba kouli, ta je u mě docela častá, a to ostatní se tak nějak samo vyrýsuje. Řídím se představou, pocity. Někdy se stane, že mě nápady v noci vzbudí. Třeba motiv holčičky v pláštěnce, která sedí schoulená a v ruce drží balónek. Uprostřed noci jsem vstal, napsal si na papír ‚holčička

s balónky‘ a šel si znova lehnout. Ráno jsem na to koukal a říkal si, co jsem si to napsal. Ale pak jsem si vzpomněl a obraz namaloval. Jindy nemohu usnout, nápad mi šrotuje v hlavě. Rozsvítím, vstanu a načrtnu si ho. Díky tomu druhý den vím, jak bude obraz vypadat," vysvětluje. Oblíbenou barvu nemá, ale... „Míchám dohromady zelenou a modrou barvu a vzniká zvláštní zelenomodrý odstín, kterému lidé říkají Léblova zeleň. Je tak specifický, že ho neumějí jinak pojmenovat. Snové obrazy často tvořím v jedné odstínované barvě, geometrické jsou vícebarevné. Ty dělám v době, kdy čekám, až mi vyschne podklad. Maloval jsem i krajinky, ale tolik mě zas nebaví. I když soutok Labe s Cidlinou nebo Čábelna jsou nádherné. Tyhle motivy jsou většinou pro někoho, kdo má vztah k Poděbradům. Třeba na Vánoce obrazy rozdávám kamarádům. Proč něco kupovat, když můžu dárek namalovat?“

Ten od Cimrmanů

Své umělecké sklony Vratislav Lébl uplatňuje i při tvorbě kulís a rekvizit pro poděbradské Cimrmany. „Vyrůstal jsem v Kluku v dědově zámečnické dílně, takže umím skoro všechno. Jsem takový Ferda Mravenec, práce všeho druhu," konstatuje. I přes svoji plachost dnes v Járově poděbradském ochotnickém souboru ve známých hrách Svěráka a Smoljaka účinkuje. „V divadle mi většinou dávají ženské role. Já o hraní vůbec nestál, nedokázal jsem si představit, že na jevišti třeba jen promluví do mikrofonu. Ale jednou potřebovali někoho na seminář před představením České nebe a nebylo zbylí. Naučil jsem se roli coby básník Smil Flaška z Pardubic. Pak mi ale řekli, že bude lepší, když budu kněz Beneš Krabice z Weitmile. Tak jsem se naučil i jeho. Beneš má na scéně velký korkový špunt na hlavě. No, a když jsem

poprvé s tím špuntem vylezl na jeviště, nemohl jsem si kvůli trémě vzpomenout, která z postav jsem, a nezmohl jsem se na slovo. Jen jsem tam tak stál s tou ozdobou na hlavě. Kluci na jevišti se řehali, potom se začalo bavit i publikum. Nakonec jsme to dali nějak dohromady," vzpomíná Vratislav. Nutno podotknout, že ženská role matky Žilové ve hře Akt mu skvěle sedla. V aktuálně zkoušené Hospodě na mýtince se objeví až v samotném závěru, navíc si nemusí nic pamatovat, protože se

hlas pouští ze záznamu. „To je dobrá role. Jinak jsem hrál inspektora Hlaváčka ve Ztrátě třídní knihy nebo podruha Bárta v Zásokku, to bylo hezké. Pořád mám trému, ale když vidím, jak se lidi baví, dovolím si přidat i nějakou lumpárnu navíc," doplňuje. Vedle výtvarného má Vratislav Lébl i hudební talent. Vystudoval konzervatoř a dělal zvukaře například poděbradské bluegrassové kapele Oáza, Poutníkům, bratrům Nedvědovým a zvučil i v nahrávacím studiu Petra Jandy z Olympicu.

A jelikož má rovněž sportovní vlohy, stal se s poděbradským klubem dvakrát mistrem republiky v pétanque a účastnil se i mistrovství světa. Rád jezdí na Harleyi a na vyzdobeném retro kole. Kamarád ho má také a spolu se při zahájení motorkářské sezóny zařadí u poděbradského mostu za kolonu motocyklů a při vjezdu do města sklízejí velký ohlas. Jak vidno, někdy na tu svoji plachost malíř snových obrazů, které umí nosit ve větru, rád zapomíná...

„Když jsem chodil ze základní školy kolem výlohy jedné galerie, kde byly vystavené obrazy pana Lébla, tak mě to jako kluka, který měl rád knížky a báje světy a oplýval oproti vrstevníkům velkou fantazií, velmi přitahovalo a zajímalo. Ty barvy, to jemné a čisté tajemno. Tehdy jsem již sám od sebe i tvořil a netušil, že se jedná o výtvarno, přišlo mi to samozřejmě a přirozené, a najednou jsem viděl zblízka něco, co bylo podobné tomu, co jsem chtěl dělat. Obdivoval jsem taky dost netradiční a viditelný originální podpis pana Lébla na obrazech, jenž dle mě byl neodmyslitelnou součástí těch děl, a v podstatě se tenkrát stal pro mě jakýmsi neznámým vzorem. Jsem rád, že jsem se s ním mohl poznat osobně, leč až teprve před několika lety. V té době po přelomu režimu, když ostatní spolužáci trávili čas někde venku, tak já jsem si doma hodně četl knihy a cestou po škole chodil po parku, v budovách a po městě a vnímal zajímavé věci, o kterých jsem se až velmi později dozvěděl, že jsou to umělecké výtvarné – umění, a při tomto hledání jsem narazil na ony obrazy pana Lébla. Přitom jsem si uvědomil, že je to přesně to, co chci dělat, co mě naplňuje a čemu se chci věnovat. Pamatuji si to velmi dobře, jelikož to byl opravdu pro mě takový magický a zlomový zážitek. Začal jsem se pak o výtvarno daleko více zajímat a dělat to. Díky, pane Léble!“ **Lukáš Kladívko, výtvarník**

Foto: Adéla Fialová

PŘÍBĚHY

Josef Klofec a jeho prokletí

Osud rodiny Klofcovy se odvíjí od nemravného chování Josefa Klofce (1778 – asi 1835), které vyústilo v nenávistnou reakci podvedené snoubenky, až je z toho příběh o naplněném prokletí, který se blíží téměř k paranormálnímu jevům, ale i takové příběhy jsou součástí poděbradské historie. Na sklonku třicetileté války se v Poděbradech usadil jako šenkýř a nájemce obecního domu jistý Hans de Nova. Jedinou jeho pravnučkou, a tím pádem i dědičkou, která se dožila dospělého věku, byla Barbora. Ta se zamilovala do pohledného mládence Josefa Klofce, bednáře, pocházejícího ze starobylého a rozvětveného poděbradského rodu. Rodiče Klofcovi měli na Nymburském předměstí domek čp. 1/II, k němuž přikoupili i sousední čp. 26/I směrem k náměstí. Josef Klofec měl ještě dva starší bratry – Antonína, bednáře, a Václava, truhláře, oba usazené v Poděbradech. Na sňatek s o sedm let mladší Barbarou de Nova však Josef Klofec nespěchal.

V místě, kde dnes stojí Savoy, stál těsně vedle zámku dům zvaný Fontána, který vyženil třetí syn Josefa Klofce Albert Prokop, jenž si vzal po otcově smrti měšťanskou dcerku Terezii Bergmanovou.

Zato se mu však podařilo obrát zamilovanou a důvěřivou snoubenku o všechno, co měla, a z Poděbrad zmizel. Do rodného města se vrátil až po osmnácti letech, protože do té doby sloužil u vojska, kam se nechal dobrovolně naverbovat. Jeho Barbora zůstala sama bez prostředků, živila se poslušou v tajné, naivní naději, že až se snoubenec vrátí, všechno jí vynahradí. Jenže ten na sňatek s chudou Barbarou neměl ani pomyslení. Naopak si namluvil zámožnou, mladou a hezkou dceru truhláře Březanského. Klofec byl přijat do cechu a v domku zděděném po rodičích

začal provozovat bednářskou živnost. V listopadu 1824 se konala slavná svatba, na kterou se přišly podívat skoro celé Poděbrady. Ještě prý nebyl obřad v přeplněném kostele u konce, když se k oltáři prodrala nešťastná a skoro nepřičetná Barbora, aby vyčetla Klofcovi jeho nevěru. V zoufalství proklela nejen jeho, ale i celý rod, a než se svatebčané vzpamatovali, byla pryč. Opustila město navždy. Odešla do Kolína, kde si našla skromnou obživu jako posluhačka. Sešla poděbradským z očí, a tak se časem na ni i na její kletbu zapomnělo. Pak přišly na Poděbrady zlé časy. Koncem roku 1831 se objevila asijská cholera,

přes osmdesát lidí v Poděbradech zemřelo. A 10. dubna 1832 při silném větru shořelo skoro celé město. Požár si vyžádal také sedm lidských životů, shodou okolností většinu z příbuzenstva prokletého rodu Klofců. V domě tchána Březanského se zadusil kouřem nájemník Jan Šukal s dcerou a tovaryšem a švagrová prokletého Klofce Eleonora. Nedlouho před požárem zemřela Šukalova žena Marie, rozená Klofcová, a ve stejném roce ještě její dcera, Klofcova sestřienka. Tehdy poprvé si poděbradští vzpomněli na událost, k níž došlo v poděbradském kostele, a nikdo nepochyboval, že to byla trestající ruka boží. Ale tím to nekončilo. Bratranec prokletého, zámožný krejčí Antonín Klofec přišel v krátkém čase o všechnen majetek, a aby užíval svých 9 dětí, musel dělat nádeníka. V roce 1832 mu všechny děti, až na nejmladší dceru Antonii, zemřely na cholera. Samotnému Klofcovi při požáru shořel dům s veškerým majetkem a žil jen z milodarů. Klofcovi měli 5 synů a jednu dceru. Nejstarší Josef se zajímal o hvězdářství, brilantně počítal, ale když dospíval, začala se u něj projevovat duševní choroba. Upadal v tiché šílenství a nakonec zemřel ve 32 letech. Mladší bratr Jan Jiří zemřel

v dětském věku. Teprve třetí syn Albert Prokop dospěl, vyučil se perníkářem a voskařem a po otcově smrti se oženil s měšťanskou dcerkou Terezií Bergmanovou, která si přinesla věnem právozáreční dům čp. 3/I zvaný Fontána vedle zámku (dnes tam stojí Savoy) a také bergmanovský dvorec na Nymburském předměstí. Albert Klofec se hojně účastnil veřejného života a byl volen do obecní rady. Ani on se však nedomohl vysokého věku. Zemřel na vleklou plicní chorobu také ve 32 letech. Další syn Josefa Klofce Jan se vyučil u kupce Mrvíka, ale v obchodě pravděpodobně prostydl a zemřel ve věku necelých 19 let. Pátý syn studoval bohosloví a zemřel na plicní tuberkulózu už jako sedmnáctiletý. Jediná dcera Marie při návštěvě strýce na Příbramsku byla pokusána vzteklym psem, onemocněla vzteklinou a za strašných bolestí zemřela také ve věku necelých 17 let. Záhy ji následovala v roce 1857 i její matka. Tak do roku 1860 vymřel téměř celý poděbradský rod Klofců. Přežila jediná vnučka Vilemína, dcera syna Alberta Klofce. V roce 1880 se zasnoubila s panským úředníkem Karlem Jandou. Uprostřed příprav na svatbu náhle na zápal plic zemřela její matka. V závěti, kterou

po sobě zanechala, odkazovala zcela nepochopitelně celý majetek ne vlastní dceři, ale příbuzným z bergmanovské strany. Svatba musela být pro smutek v rodině odložena a Vilemína žila nějaký čas v Praze u vzdálených příbuzných. Do Poděbrad se vrátila v roce 1882, až když se dověděla, že Karel Janda onemocněl. Nemoc sice nebyla vážná, ale Vilemína pronásledovaná osudem, asi ve strachu ze ztráty snoubence, v náhlém pomatení smyslu skočila do domácí studně a utopila se. Podivné osudy završuje cukrář Svoboda, který si domek od Klofců pronajal už v 60. letech, byl znám jako přičinlivý a spravedlivý muž. Překvapením bylo, že z neznámých příčin vyhledal smrt v Labi pod jezem. A tak pověru o prokletí rodu Klofcova poděbradští přenesli i na dům. Není bez zajímavosti, že odvržená snoubenka Barbora de Nova, která na celý rod prokletí uvrhla, zemřela v Kolíně ve věku 92 let krátce po smrti nešťastné Vilemíny Klofcové. **(JH)**

Převzato z velké encyklopedie poděbradských osudů, které si lze přečíst na webových stránkách **poděbradskeosudy.cz**. Zde je v současnosti nashromážděno již téměř 550 životních příběhů lidí spjatých s naším městem.

KULTURA

Pozvánky

Galerie zve na krajiny, akty i mamuty

V Galerii Ludvíka Kuby je možné zhlédnout výstavu s názvem Zimní Slunovrat. Akademický malíř Jirka Houska tady na mnoha plátnech představuje ukázky ze své tvorby. „Expozice je rozdělena do několika tematických okruhů, kterým se výtvarník věnoval v posledních letech. Otevírá ji řada obrazů, které vznikly jako ilustrace ke knížce Jana Podšery „Ewraker“. Román je situován do 10. století a k vidění jsou například portréty kněží Drahomíry a Ludmily a také nechvalně známých vikingských bojovníků Tunny a Gommona. Námětovým protipólem jsou pak krajinomalby, ženské akty, skřítki, nymfy, mamuti a kompozice s tajemnými zvířaty v neobvyklých situacích,“ vysvětlil v rámci zahájení výstavy ředitel galerie Vojtěch Odcházal. Poděbradský místostarosta Ladislav Langr při

té příležitosti ocenil přístup galerie k soustavnému představení tvorby zajímavých umělců v Poděbradech. „Podle značného zájmu přátel výtvarného umění soudím, že se stále najde dost lidí, co mají rádi obrazy či jinou tvorbu, což vše pak obohacuje naše životy,“ uvedl. Součástí vernisáže bylo vystoupení členů souboru NeoKlasik orchestr. Zazněly skladby evropských mistrů, ale v netradičním provedení. Poprvé se díky Martinu Jarošovi rozezněl v galerii elektronický hudební nástroj zvaný theremin. Aparatura je ovládána bez dotyku jen pohybem paží, dlaní a prstů. Martina Jaroše doprovodil na klávesy Adam Dvořáček. Výstava bude otevřena do neděle 26. ledna 2025.

Foto: archiv GALK

Pohádka a komedie uzavrou Libický divadelní podzim

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou připravil na závěr letošního přehlídky Libický divadelní podzim dvě inscenace. Děti se mohou těšit na pohádku Hanse Christiana Andersena Paní z ledu. Opět ožije známý příběh malé Gerdy a jejího kamaráda Kajje, kterého odvede do svého ledového království zlá Sněhová královna. Pohádku zahraje DS 1. Neratovice divadelní společnost v sobotu 7. prosince od 15 hodin. Po pohádce přijde Mikuláš a předá dětem ceny ve výtvarné soutěži. Večer v 19 hodin pak Ochotnický spolek Žumpa Nučice uvede komediálně dramatickou amoletu o jednom dějství nazvanou SEX. Šestice disidentů se schází v přísném utajení v zemljance vykopané jedním z nich v pražské Stromovce. Připravují se na zásadní čin, a sice vyhození vlaku do povětří. Jak vše dopadne? Přijďte se podívat! Obě představení se uskuteční v libickém kulturním domě. Podrobnosti na www.vojanlibice.cz. (čej)

Úterý 10. 12. | **Vánoční koncert ZUŠ** | Divadlo Na Kovárně | 18.00 | Vstupné dobrovolné | Vánoční nadílka žáků ZUŠ Otakara Vondrovce Poděbrady

Středa 12. 12. | **„Máme rádi Vánoce“** | Divadlo Na Kovárně | 17.00 | Vstupné dobrovolné | Adventní vystoupení žáků Základní školy T. G. Masaryka Poděbrady, program: koncert pěveckého sboru Sedmikráska a vánoční hudební recitační vystoupení

Sobota 14. 12. | **Adventní kouzlo** | Kavárna HeArt Cafe na 1. nádvoří zámku | 17.30 | 130 Kč | Předvánoční pásmo romantických písní od 60. let po současnost v podání mladé altové zpěvačky Amelie

Neděle 15. 12. | **Česká mše vánoční „Hej mistře!“** | Kostel Povýšení sv. Kříže | 16.00 | Vstupné dobrovolné | Známá skladba Jakuba Jana Ryby v podání pěveckého sboru studentů a absolventů Gymnázia Jiřího z Poděbrad Collegium 2010 a jeho sólistů, pěveckého sboru ZUŠ Poděbrady Mamáter, pěveckého sboru Hlahol Nymburk, Orchestru Gymnázia Jiřího z Poděbrad

Pondělí 16. 12. | **Úterý 17. 12.** | Vánoční tradice a zvyky | Divadlo Na Kovárně | 18.00 | 120 Kč | Vánoční obyčej ztvárněné v tanci, vystoupí taneční obor ZUŠ Otakara Vondrovce Poděbrady

Pátek 20. 12. | **Vánoční sen** | Divadlo Na Kovárně | 18.00 | 90 Kč | Pohádka na motivy Ch. Dickense, vánoční pohádkový příběh pro malé i velké diváky, který se odehrává v idylické atmosféře Vánoc, účinkuje DS Jiří Poděbrady

Pátek 20. 12. | **Komentovaná prohlídka výstavy Zimní Slunovrat s autorem Jirkou Houskou** | Galerie Ludvíka Kuby | 19.00 | Vstup zdarma

Neděle 22. 12. | **Putování za Betlémskou hvězdou** | Prostor u sochy TGM v parku | 13.30 a 15.00 | Vstup zdarma | Vánoční komedie z betlémské krajiny se zpěvy vánočními a mravním ponaučením, podle motivů lidových barokních her upravil Ladislav Langr jako vánoční hříčku, hrají a zpívají: DS Jiří Poděbrady a Mamáter

Středa 1. 1. 2025 | **Novoroční oslava** | Havířský kostelík a jezírko Jordán Na Záměstí | 16.00 Novoroční varhanní koncert | 17.00 Ohnivá show na vodě v podání umělecké skupiny Pa-li-Tchi | Vstup zdarma

LIDOVÉ VÁNOCE V POLABÍ | Tradiční vánoční výstava v celém areálu skanzenu v Přerově nad Labem s doprovodným programem | do 29. 12. | Více informací na www.polabskemuzeum.cz

PODĚBRADSKÝ ADVENT

Adventní trhy – do 22. 12. – pátek (14.00–18.00), sobota a neděle (10.00–18.00)

Pódium na lázeňské kolonádě

Sobota 7. 12. | 14.00 BEZ JACKU – mladá poprocková poděbradská kapela | 16.00 BLUE BUCKS – rockové koledy

Neděle 8. 12. | 14.00 MAMELUK – kapela ZUŠ O. Vondrovce Poděbrady | 16.00 PETR A ELIŠKA LÜFTNEROVI – Vánoce a akordeonem

Sobota 14. 12. | 14.00 SURIKATA GOSPEL – pěvecký sbor z Poděbrad | 16.00 TRDLO – folk-folklorní kapela

Neděle 15. 12. | 14.00 Pěvecký sbor MAMÁTER | 16.00 MARTIN POŠTA – skladby P. Hapky a M. Horáčka

Sobota 21. 12. | 14.00 FLAT FLY – poděbradská kapela | 16.00 STAROPRAŽŠTÍ PARDÁLOVÉ – „hašlerky“, staropražské a lidové písně a koledy

Neděle 22. 12. | 13.30 PUTOVÁNÍ ZA BETLÉMSKOU HVĚZDOU – DS Jiří / prostor u sochy TGM | 14.00 INCOGNITO BAND – mladá poděbradská kapela | 15.00 PUTOVÁNÍ ZA BETLÉMSKOU HVĚZDOU – DS Jiří / prostor u sochy TGM | 16.00 Vánoce s TŘEMI TENORY

Zámecký biograf

Není-li uvedeno jinak, začátek promítání je v 19.00. V pondělí a úterý se nepromítá.

Čt 5. 12. **FREMONT – ČTVRTEČNÍ FILMOVÝ KLUB** | Pá 6. 12. **PÁN PRSTENŮ: VÁLKA ROHIRŮ** | So 7. 12. v 16.00 **PYŠNÁ**

PRINCEZNA | So-Ne 7.-8. 12. **VÝJIMEČNÝ STAV** | St 11. 12. **VINCENT MUSÍ ZEMŘÍT** | Čt 12. 12. **LOVEC KRAVEN** |

Pá 13. 12. **ANORA** | So 14. 12. v 16.00 **ODVÁŽNÁ VAIANA 2** | So-Ne 14.-15. 12. **RADOST NA DOSAH** | St 18. 12. **VANDRÁCI**

NA OSTROVĚ LIDOJEDŮ | Čt 19. 12. **RED ONE** | Pá 20. 12. **ČARODĚJKA** | So 21. 12. v 16.00 **SOBÍK NIKO: CESTA ZA**

POLÁRNÍ ZÁŘÍ | So-Ne 21.-22. 12. **VÝJIMEČNÝ STAV** | Ne 22. 12. v 16.00 **BOB A BOBEK VE FILMU: NA STOPĚ MRKVO-**

JEDA | Čt 26. 12. **KLAUNOVY VÁNOCE** | Pá 27. 12. **BETTER MAN** | So 28. 12. v 16.00 **ČARODĚJ KAJTEK** | So-Ne 28.-29. 12.

LÉTO S EVŽENEM. Více informací na www.zameckybiograf.cz

Inzerce

Lázně Poděbrady a.s., pořádají

DUO JAMAHA

Pátek 6. 12. 2024
od 19:00 hod.

Kongresové centrum Lázeňská kolonáda

Vstupné
Sekce A 300 Kč /klient lázní 250 Kč/
Sekce B 250 Kč /klient lázní 200 Kč/

vstupenky k zakoupení na recepcích

a na webu:

www.lpd.cz/duojamaha1224

Lázně Poděbrady, a.s. pořádají

KAMELIE

Dana Vlková a Hana Buštková

pátek 13. 12. 2024
od 19:00 hod.

Kongresové centrum Lázeňská kolonáda

Vstupné: sekce A 300 Kč (klient lázní 250 Kč)
sekce B 250 Kč (klient lázní 200 Kč)

Vstupenky k zakoupení v recepcích hotelů
a na webu: lpdy.cz/kamelie24

MEDIÁLNÍ PARTNER
Střední Čechy
Český rozhlas
FM 102,4

EKO GYMNÁZIUM PODĚBRADY

tvoje cesta ke vzdělání

**PŘÍPRAVNÝ KURZ
K OSMILETÉMU STUDIU
— začínáme v lednu**

www.ekopodebrady.cz

Inzerce

BENE

NÁPOJE

PODĚBRADY - PÍSKOVÁ LHOTA

**NOVĚ
OTEVŘENO**

bene.cz

RYOR

ZNAČKOVÁ PRODEJNA RYOR PODĚBRADY

Dárky na Vánoce

Přijďte si vyzkoušet výrobky z řady Zimní pohoda a obdarujte své blízké našimi **dárkovými kazetami nebo poukázkami.**

1. Zimní pohoda Sprchový gel **137 Kč**
2. Zimní pohoda Výživné tělové máslo **180 Kč**

3. Dárková kazeta Superaktivní péče Every Day **591 Kč**
4. Dárkové poukázky na nákup kosmetiky Ryor v hodnotě **300, 500, 1000 a 1500 Kč**

**Sleva 15 %
na produkty Ryor**

Platí od 5. prosince 2024 do 5. ledna 2025

Možné uplatnit v prodejně Ryor Poděbrady.
Platí pouze pro maloobchodní zákazníky.

Kdy máme otevřeno?
Po–Pá 8:30–17:30 | So 9:00–13:00

Kde nás najdete?
Značková prodejna Ryor Poděbrady
Komenského 40 (kousek od kolonády)

www.ryor.cz

Ryor Poděbrady

GASTRONOMIE

PROSTĚ BISTRO+

Víte, co je Bistro+? Toto bistro, umístěné v srdci největšího centra ojetých vozů v Evropě, je místem setkávání nejen pro automobilové nadšence, ale i pro milovníky výborného jídla a lahodné kávy.

Text: Redakce NPP
Foto: Louda Auto

Rozmanité chuťové požitky

Každý, kdo se sem vypraví, si určitě přijde na své. Už od rána se na příchodí ze studené vitríny smějí čerstvě obložené chleby z řemeslné pekárny, chutné bagety, sendviče, tortilly, saláty a mnoho dalších dobrot. V době oběda v nabídce nechybí poctivá polévka i teplá jídla, z nichž největší lákadlo je jistě grilované kuřátko a speciality z trhaného masa.

Výběrová káva a sladké pokušení

Pro milovníky kávy máme dobrou zprávu. Zrnkovou kávu z výběrové pražírny v bistru připravují na tradičním pákovém kávovaru LaCimbali a mají dva mlýnky na dva druhy kávy. Lahodná káva je základem a na spokojenosti hostů tady jednoduše záleží. A pokud máte rádi sladkosti, tak určitě neodoláte výborným domácím moučnickům a dezertům, které dodají návštěvě neobyčejného bistra příjemnou sladkou tečku.

Skvělá auta, skvělé jídlo

Bistro+ je zcela unikátním místem, kde se setkává kombinace skvělého jídla a skvělých aut. Nechybí ani dětský koutek se spoustou hracích prvků pro malé i větší ratolesti. Moderní bistro ve Vrbové Lhotě nabízí novou zkušenost, která vás určitě nadchne a zanechá příjemný dojem a gastronomický zážitek.

 Bistro+ najdete u dálnice D11 na sjezdu Exit 35.

Inzerce

PF 2025

Vážení zákazníci, klienti,
Milí zaměstnanci,

S blížícím se koncem roku bychom vám všem chtěli poděkovat za vaši podporu, věrnost a spolupráci. Díky vám se naše práce může neustále rozvíjet, přinášet hodnoty, na kterých záleží, a zároveň přispívat k tomu, aby naše služby a produkty přinášely radost a užitek i vám. Vaší přízně si hluboce vážíme.

Přejeme vám klidné a radostné Vánoce plné pohody, zdraví a štěstí.
Ať nový rok 2025 přinese spoustu úspěchů, splněných přání a bezpečných kilometrů!

Těšíme se na další společné chvíle i v příštím roce.

S přáním všeho dobrého
Tým LOUDA holding

LOUDA
HOLDING

■ PŘÍRODA

Nelepším dárkem pro přírodu je podpora záchrany zvířat

V tomto adventním čase se opět podíváme za chovanci v záchrané stanici živočichů ZO ČSOP na Huslíku.

Text: Ing. Boris Cacara
Foto: Luboš Vaněk

Podobně jako v minulém roce je jedním z nejnovějších pacientů Záchrané stanice Huslík mládě muflona. Minulý rok to byl Muf, zavržené mládě ze stáda od Thomayerovy nemocnice v Praze. Historie jako by se opakovala. Ve druhé listopadové neděli se jeden mladý muflonek, pravděpodobně proto, že ztratil matku, vydal hledat pomoc do nejbližší vesnice, kterou byl Češov u Kopidlna. Měl štěstí, jedna z místních obyvatelk neváhala a přivolala myslivce, kteří ho následně dopravili na Huslík. Zde už se dostal do odborné péče Luboše Vařka a jeho kolektivu z tamní záchrané stanice. Muflonek, který se jmenuje Muffin, je vděčný za dobrou krmí, kterou mu chovatelé poskytují. Nyní je to kozí nebo kravské mléko, později si musí přivyknout na sušené mléko, dostává také speciální rehydratační přípravek Živá voda, aby lépe prospíval. Sychravé a mlhavé podzimní počasí je velice zrádné pro skupinu

■ Muflonek Muffin přišel na stanici jako třídní mládě a stále potřebuje péči.

dravců, kteří při honbě za kořist často narazí na nepředvídatelné překážky. Velké štěstí měla samice krahujce obecného, která se u obce Káraný zapletla do ostrých drátů ostnatého oplocení. Ve snaze se osvobodit se ovšem do drátů dále zaplétala a ránu si ještě více rozdrásla, až ji vyčerpanou našli hodní lidé, kteří zavolali o pomoc do Huslíku. Je to podobné, jako když si zavoláte záchranku. I ve večerních hodinách vyjedou zvířecí záchranáři se svým vybavením a se svými mnohaletými zkušenostmi k živočichu, který je zakrvácený, v zuboženém stavu. V noci tak proběhla náročná záchraná operace. Jen pro představu, zkuste uklidnit dravého

ptáka, který ve vás vidí další ohrožení života a poslední síly dá naopak do boje se svými záchránci. To vše ve výšce a v ostrých drátech. Akce měla šťastné vyústění a krahujec je v odborné péči léčen tak, aby mohl být co nejdříve opět vypuštěn do přírody, jako tomu bylo v minulosti u mnoha dalších ptáků. Krahujec je snadno zaměnitelný s jestřábem lesním, a to hlavně zbarvením. Oba patří do čeledi jestřábovitých a mají stejné příčné pruhy na hrudi a spodku těla. Jak krahujec lesní, tak jestřáb lesní je v ČR zvláště chráněn jako ohrožený druh. Hnízdo si staví vysoko v korunách smrků, jedlí a borovic, což je pro ně mnohdy

osudné, vzhledem k tomu, že tyto stromy jsou často káceny z důvodu napadení kůrovcem. Smrtící pro ostatní dravce jsou stále rozšířené jedovaté návnady na hraboše v polích a obecné používání pesticidů. Pro ptáčí dravce jsou zvláště nebezpečné silnice, to je i případ jestřába, který byl v záchrané stanici dva týdny léčen s vnitřním zraněním, poté, co byl sražen autem. Od listopadu již létá ve volné přírodě a krátké video z vypouštění si můžete pustit na facebookovém profilu Huslíku. Možná v tomto předvánočním čase přemýšlíte, zda jste na někoho nezapomněli s dárkem. Pokud chcete podpořit i naši

těžce zkoušenou přírodu, tím nejlepším vánočním dárkem je podpora Záchrané stanice Huslík. Každá koruna je cenná pro obstarání léčiv, zdravotnických pomůcek, krmiva, údržbářského materiálu, zajištění energií, tepla apod. V poslední době je pro pracovníky složitá situace také s autem, které musí být spolehlivé a připravené v jakékoliv době k výjezdu. Vždyť pracovníci stanice každý rok najezdí v průměru 100 000 kilometrů, ve Středočeském kraji v okruhu až po Mnichovo Hradiště, na východě v Královéhradeckém kraji až po Hradec Králové a Jičín. Účelová sbírka na nový elektromobil běží od roku 2023 na největší platformě pro online darování

v Česku www.darujme.cz, kde pod registrovanou organizací ZO ČSOP Polabí najdete potřebné informace. Můžete darovat přímo na sbírkový účet Záchrané stanice Huslík: 2100852373/2010. Číslo si prosím ověřte na stránkách www.stanice-huslik.cz. Veškeré zmíněné informace pocházejí z facebookových stránek záchrané stanice živočichů, kde jsou nejaktuálnější informace. Zvířátka z Huslíku Vám přejí pozhnaný advent a krásné vánoční svátky. Vzpomeňte si na ně v tomto čase. Adoptujte je zasláním pravidelné částky nebo naplňte misky na www.clickandfeed.cz. Přispět můžete i jinou formou, viz stránky www.ekocentrumhuslik.cz.

■ Krahujec je mrštný a plachý dravec, v ČR zvláště chráněný.

■ HISTORIE

PROMĚNY MĚSTA VE 20. STOLETÍ

Text: PhDr. Jana Hrabětová
Foto: archiv Polabského muzea

Poděbrady v zimě – co z nich zmizelo

1. Tento obrázek zámku byl pořízen před sto lety. Před celou jižní zámeckou zdí je betonová zídka, za kterou se skrýval chodník, vzniklý tu před první světovou válkou v souvislosti se zrušením jezu a novou úpravou labského řečiště. Za zámek je vidět velká mlýnice z roku 1864 (vyhořela 1932) a při ní ještě i původní středověká mlýnice. V pozadí je železný most z roku 1888 a na kraji vlevo starobylá Bláhova hospoda.

2. Historický dům čp. 41/1 z 16. století stával na rohu Jiřího náměstí a Divadelní ulice. V zimě roku 1988 byl zbořen a na jeho místě nyní stojí od roku 1990 budova generálního ředitelství akciové lázeňské společnosti. V přízemí domu se vždy nacházela nějaká kupecká živnost. Od roku 1900 až do sedmdesátých let minulého století tu bývalo známé

Weywarovo železářství, pak ho asi na deset let nahradilo rychlé občerstvení s tehdy novinkou – grilovanými kuřaty.

3. Snímek východní strany zaniklé Přemyslovy ulice byl pořízen v zimě roku 1984. Tehdy bylo už jasné, že se budou všechny domky, a to i v navazující Husově ulici bořit, aby udělaly místo novému kulturnímu domu. V letech 1985–1986 se začal realizovat projekt, připomínající sjezdový palác. Jeho stavba s velkými problémy trvala pak deset let

a skončila jako obchodní středisko. Dne 10. dubna 1996 byl tento megalomanský objekt v místech Přemyslovy ulice otevřen veřejnosti jako „Růžový slon“.

4. V zimě 1968 byla zbořena tato nevelká hrázděná stavba v bývalé zahradě LÚ Libenský. V historii poděbradských lázní měla zvláštní místo – jednalo se o původní lázeňskou ordinaci prvního poděbradského lázeňského lékaře MUDr. Bohumila Boučka, která stávala od roku 1908 přímo proti hlavnímu vchodu do budovy

Knížecích lázní. Domek navrhl Boučkův bratranec, pozdější významný architekt a profesor ČVUT Antonín Engel. Později sem bylo umístěno inhalatorium a nakonec skladiště. Polabské muzeum tu v té době chtělo otevřít malou lázeňskou expozici, demolici budovy se mu však nepodařilo zabránit.

5. V roce 2008 po padesáti letech své existence byl železobetonový most přes Labe z roku 1954 v tak špatném stavu, že bylo rozhodnuto nahradit ho mostem

novým s vyšší podjezdovou výškou. Tehdy se totiž plánovalo podstatné rozšíření lodní dopravy. Snímek starého mostu s navážkou v řece, potřebnou pro budoucí stavbu, byl pořízen na Silvestra 2007. Během necelých pěti měsíců už tu stál most nový, k jehož slavnostnímu předání do provozu došlo 28. května 2008.

6. Krátce před zimou v roce 1973 byl zbořen poslední objekt z areálu bývalých říčních lázní. Populární městská plovárna se skokanským můstkem vznikla počátkem třicátých let minulého století v místech, kde už dříve měl svou plovárnu spolek místních tužilců „Knejp“. Dokonale vybavené říční lázně s vyhledávanou restaurací proslavil v roce 1934 ve

filmu „Hrdinný kapitán Korkorán“ Vlasta Buriana ve scénách ze slavnosti „Hold slunci“.

7. V roce 1937 bylo srovnáno se zemí místo, kde stávaly nejstarší poděbradské lázně. Vznikly už v roce 1722 poblíž vydatného pramene železité vody, o němž se věřilo, že má zázračnou moc uzdravovat. Vytryskl totiž prý ne náhodou u bývalého popraviště, kde bylo v roce 1496 státo deset nevinných kutnohorských haviřů. Původní dřevěná bouda s jednou vanou a kotlem na ohřívání vody byla po sto letech nahrazena zděnou stavbou se 6 vanami. Když se po roce 1908 úspěšně rozjel uhličitý lázeň ve městě, přestal být o tyto železité zájem a byly zanikly.

SPORT

Pole dance miluji, ale občas bolí, říká vicemistryně světa a trenérka Pavlína Ottová

Představte si krásnou ženu, která na kovové tyči předvádí neuvěřitelné akrobatické prvky. S takovou lehkostí, až si myslíte, že na tom nic není. To je jen zdání. Pole dance čili tanec na tyči je hodně fyzicky náročný, zvláště pak jeho odvětví „pole sport“. Právě v něm Pavlína Ottová nedávno získala stříbrnou medaili na mistrovství světa. Vedle toho je trenérkou poděbradských dívek, které si na šampionátu vedly také velmi dobře.

Text: Monika Langrová
Foto: archiv P. Ottové

Pavlíno, přiblížíte nám víc „pole sport“?

Mluvím o něm vždycky jako o akrobacii na vertikální tyči. Má prvky tance, gymnastiky, akrobacie, jsou tam náročné úchopy, vruty, salta a další prvky. V elitní ženské kategorii skladby trvají čtyři minuty, což se někomu může zdát málo, ale jedná se vlastně o čas strávený ve vzduchu. Sestavy jsou na hudbu, jejich součástí je tanec, takže to je jak kardio cvičení, tak i silový sport. Dále o něm říkám, že za prvé bolí a za druhé, že člověk musí mít všechno, tedy obrovskou sílu a současně co největší rozsah pohybu. Do třetice je důležitý projev, estetická stránka. Prostě je potřeba, aby to vypadalo, že je to jednoduché a že to vůbec nebolí.

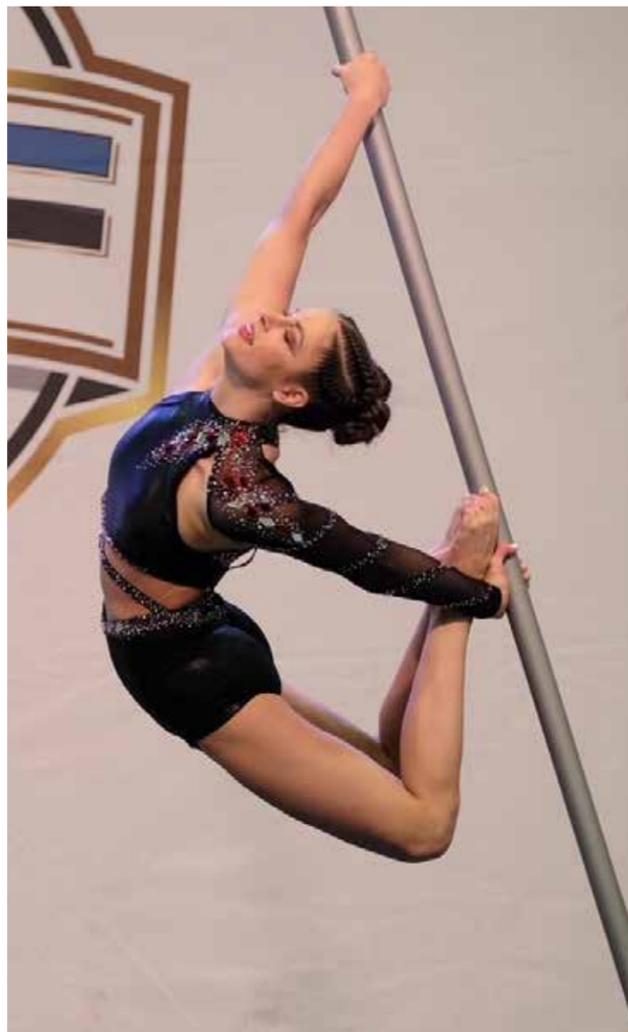

Úspěšné zakončení podzimní sezóny oddílu aerobiku TJ Sokol Poděbrady

Závodnicím v aerobiku se vedlo jak v letošních závěrečných závodech, tak i na mistrovství republiky v Kladně.

Text: Monika Sobotková
Foto: archiv oddílu aerobiku TJ Sokol Poděbrady

Ve dvou posledních závodech ve 2. výkonnostní třídě sportovního aerobiku FISAF, které proběhly 3. 11. v Českých Budějovicích a 16. 11. v Kladně, zazařila Edita Prokšová. Z Českých Budějovic si přivezla stříbro, a v Kladně dokonce vystoupala na nejvyšší stupínek. Anna Šreková obsadila v těchto závodech pěkné 5. a 6. místo. Vrcholem sezóny bylo Mistrovství České republiky v aerobiku podle lektora (Master Class), které se

A jak moc to bolí?

Nejradši bych se vám svlékla, abyste viděla ty modřiny. (Pavlína si vytahuje rukáv a ukazuje mi krvavou odřeninu na paži.) Ne, není to tak, že by to jen bolelo. Ze začátku si potřebuje kůže zvyknout a mohou se objevit modřiny vždy, když se učíte nový prvek a třeba ještě dané místo nemáte tolik otačené. Pak už to ale nebolí, kůže si zvykne. Samozřejmě je to činnost, kde se neustále nosíte a zvedáte vlastní váhu do různých pozic, takže úrazy v každém sportu. Jako trenéři jsme si dnes osvojili moderní postupy a dbáme na kompenzační a fyzioterapeutická cvičení, abychom úrazům u svých svěřenců zabránili. Můj nejhorší úraz z tyče byla přetržená šlach bicepsu z přetřénování. Po operaci jsem i díky covidu měla delší pauzu a rameno si mohla dát dohromady. A jakmile to šlo, dělala jsem, abych se vrátila silnější.

Co všechno se při soutěžních vystoupeních hodnotí?

Existuje několik federací pole dance a u každé to je trochu jiné. Já soutěžím v té sportovní, tudíž nejtěžší a nejprestižnější, kde platí striktní pravidla. Hodnotí se jednak složka povinných prvků, kterých je na světových soutěžích zpravidla devět až jedenáct. Potom se posuzuje obecná technická náročnost, jestli tam máme těžké, nebo naopak lehké věci. Samozřejmě, čím jsou prvky těžší, tím je hodnocení vyšší. Kromě toho záleží na provedení, zda například máme propnutá kolena a špičky nebo ramena nahoru. Asi nejtěžší je natrénovat vše tak, aby to vypadalo přirozeně. Na závodech máme dvě tyče a přechod mezi nimi musí být plynulý. Podstatný je tedy i soulad s hudbou, prožití skladby, stejně jako sebevědomí na pódiu a celkový vzhled.

Pole dance děláte deset let.

lová, Vanessa Hubalovská, Klaudivie Kadlecová, Lucie Pavlíková a Karolína Křížková přivezla bronzové medaile v kadetské kategorii. Michaela Pršalová a Tereza Skřivánková reprezentovaly kategorii 6–7 let, zatímco Eliška Podhajská (3. místo), Anna Šreková (4. místo) a Edita Prokšová (11. místo) soutěžily v kategorii 8–10 let. Ve věkové kategorii 11–13 let zaznamenaly úspěch Michaela Pospíšilová (6. místo) a finalistka Klaudivie Kadlecová. Největší triumf slavila Anna Vaněrková (na snímku), která si v kategorii 14–16 let vybojovala již druhý letošní titul Mistryně ČR. V závěrečném závodech ve sportovním aerobiku, který se konal 17. 11. v Kladně, tým se skladbou Disco v kategorii 8–10 let obhájil zlatou z MČR a přidal další vítězství. Tým startuje ve složení Nina Vlasáková, Olivia Sky Sarhan, Stella Marková, Eliška Podhajská, Edita Prokšová a Anna Šreková. Individuálně si Eliška Podhajská připsala druhou zlatou medaili za skvělý výkon. Tým Skotsko ve složení Anna Vaněrková, Michaela Pospíšil-

Co bylo předtím?

Věnovala jsem se tanci, soutěžila v disco dance. V šestnácti jsem si zpřetrhala vazy v koleni. Celý život jsem tancovala a najednou jsem musela skončit. Bylo to těžké. Ale během léčení jsem si našla pole dance. Šla jsem na první lekci a poznala, že je to láska na první dotyk s tyčí. Z tance jsem sice měla fyzickou, scházela mi však síla v rukách. Jsem dřič, pokud chci něčeho dosáhnout, doslova se pro to roztrhám. Po roce základní přípravy mě oslovila trenérka s tím, že jsem šikovná a jestli bych jí nechtěla pomáhat. A tak od svých osmnácti let navíc trénuji děti.

Co říkali rodiče, když jste přišla domů s tím, že se chcete dát na pole dance?

Před deseti lety ještě pole dance nebyl u nás tolik známý, takže rodiče z toho úplně nadšení nebyli. Ale když se mnou máma jela na první soutěž, omlouvala se mi. Netušila, o jak náročný sport jde. Od toho okamžiku mi rodiče fandí a podporují mě. Mám skvělé rodiče.

Za jak dlouho se vám podařilo dostat se do top pěti závodnic ve světě?

Jakmile začnete soutěžit, patříte do kategorie amatér. V té je potřeba se umístit na prvních třech místech, abyste přešli do kategorie profi a z profiku můžete pak jít dál mezi elitu. Začala jsem soutěžit už po roce přípravy, druhý rok jsem se dostala mezi profiky a následně do elity. V roce 2018 jsem poprvé získala medaili na mistrovství republiky a od té doby jsem v Česku na každé soutěži vybojovala medaili. Ze světových šampionátů jsem si dvakrát přivezla stříbro.

Jen na vysvětlenou ono slovo profi. Předpokládám, že v pole dance se netočí velké peníze...

Nejedná se o komerční sport, není nijak finančně podporovaný. Připravujete se sama na soutěže, současně vedete úspěšné poděbradské dívky, Karolínu Mlejnkovou a Justýnu Sekerešovou. Co má u vás přednost? Neumím na tohle úplně přesně odpovědět, myslím si, že to mám tak padesát na padesát. Ale tím, že je trénování moje práce, přednostně se co nejvíc věnuji holkám. Současně jsem aktivní sportovec a v České republice pořádám jedna z nejlepších žen.

Letošní stříbro z mistrovství světa ve Švédsku je pro mě velký úspěch a splněný sen. Soutěžila jsem v disciplíně „flying pole“, tedy na létající tyči. Není ukotvená, houpe se a točí. Mám radost z toho, že jsem stála na stupíncích s dívkami, kterým bylo čerstvých osmnáct, takže je mezi námi skoro desetiletý rozdíl. Prostě, že dokážu na starý kolena uhnat medaili mezi mladými holkami. Na druhou stranu pokaždé dávám do přípravy maximum. Nicméně to, jak se vám vystoupení v daný moment povede, je souhra okolností. Rok se mi to v tréninku nestane, ale v závodu třeba ztratím balanc, uklouzne mi to. V tu chvíli se na sebe nemohu zlobit, protože vím, že jsem nikdy trénink neošidila.

Kde v Poděbradech trénujete?

Máme moc pěkné zázemí v tělocvičně GYM24 Lukáše Blažka, za které mu velice děkujeme. Trénuji zde sama a také svoje poděbradské svěřenkyňe. Třináctiletá Karolína Mlejnková získala na nedávném MS ve Švédsku už druhou bronzovou medaili ve věkové kategorii deset až čtrnáct let. Justýně Sekerešové je dnes devatenáct a ve světové konkurenci skončila mezi ženami na výborném sedmém místě.

Jak to děláte, že jste dobrá závodnice i trenérka?

Zřejmě je to tím, že pole dance miluji, žiju tím a holky to vidí. Taky vnímají, jak sama dřou, což je pro

3 otázky pro Káju

Třináctiletá poděbradská závodnice v „pole sport“ Karolína Mlejnková získala na světovém šampionátu v konkurenci devětatdvanácti soupeřek bronzovou medaili v kategorii 10–14 let.

Co pro tebe takový úspěch znamená?

Je to odměna pro nás všechny

ně asi ten nejlepší příklad. Mám děti moc ráda a práce s nimi mě baví. Podobně jako v jiných sportech je i tady obrovský vývoj, neustále něco studuji, školím se, vymyslím prvky a choreografie, aby holky byly čím dál lepší. Tím, že mám taneční základy, jsem značně kreativní a přesně vidím, co které sedne. To všechno je obrovská změna proti době, kdy jsem sama začínala. Sice jsem dostala základy a v době studií na sportovní vysoké škole jsem občas trénovala s lektorkou, která je doteď jednou z mých nejlepších kamarádek, ale na pozdější soutěže jsem se připravovala sama. Natáčela jsem si tréninky na telefon a kontrolovala provedení. Dá se říct, že mým trenérem byl telefon.

Od kdy je možné s pole dance začít a v čem vidíte jeho největší klady?

Od šesti let, dříve to nemá cenu, protože je motoricky velmi náročný. Věnovat se mu však může každý bez ohledu na věk. Podívejte se na mě, začala jsem v sedmnácti a jsem dvojnásobnou vicemistryní světa. No a kamarádka ho objevila kolem čtyřicítky a vypracovala se takovým způsobem, že se účastnila soutěže. Při pole dance se ženám krásně vytvaruje tělo a zároveň je to tanec na hudbu, takže má terapeutické účinky. Líbí se mi, že jde o ženskou energii ve sportu. Přestože hodně trénuji, pořád si díky němu udržuji svoji ženskost.

za tu dřinu. Velký podíl na mých úspěších mají moji rodiče a moje skvělá trenérka Pavlína Ottová, která mi vždy poskládá sestavu natolik perfektně, že to stačí na medaili. Příprava byla velmi náročná, trvala skoro rok. Trénovala jsem čtyřikrát týdně s trenérkou Pájou a další dny doma sama nebo s mamkou, aby sestava byla naprosto dokonalá. Veškerá příprava na soutěž začíná výběrem tématu, hudby a kostýmu.

Čím je pro tebe „pole sport“?

„Pole sport“ je pro mě životní náplň, cvičím od šesti roků, je to můj nejoblíbenější sport, který jsem kdy dělala. Je to propojení gymnastiky a tance a to je to, co mě nejvíc baví.

Do třetice mimo sport. Máš nějaké vánoční přání?

K Vánocům bych si přála něco hezkého na sebe a pelíšek pro svého pejska.

Inzerce

Poděbrady město, ČSOS, Běhej Poděbrady

VÁNOČNÍ ORIENTÁK
(měřený trénink)

Prilááák a nealko svařák

sobota **14.12.** 17:00-18:30
sady S.K. Neumanna "pod vodojemem" Poděbrady

Pro celou rodinu
Pro děti trasa při svíčkách

informace a přihlášky www.behejpodebrady.cz

Sleduj naše kroky: f @